

[Hans Hansen (Rørby).]

endnu ikke helt har overvundet sin Tro paa, at det er Staten, der skal varetage Handelsinteresserne over for Udlandet.

Jeg skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag, som ganske simpelt gaar ud paa at afskaffe Valutacentralen og hele dens Importregulering. Gennem 6 Aar har vi nu været belembret med dette Monstrum, som har lagt vort Lands Handel og Omsætning i Lænker, skabt Dyrtid og Arbejdsløshed og, saaledes som det nu er oplyst, ogsaa direkte nedsat vor Udenrigshandel. Intet har som denne Importregulering sat Interesserne i dette Land op mod hinanden. Der maa nu ske en Afslutning af alt dette. Der maa træffes saadanne Foranstaltninger, som er nødvendige til Opfyldelsen af vore overenskomstmæssige Forpligtelser over for Udlandet i Henseende til Varebytte. Det er kun muligt for Regeringen selv at træffe disse Foranstaltninger. Hele Forholdet med de indgaaede Overenskomster er efterhaanden, kan man næsten sige, blevet et Net, hvori Regeringen har indspundet sig, og kun Regeringen er i Stand til at angive de tekniske Metoder til Afvikling af hele dette Net.

Det er nødvendigt snarest at faa begyndt paa en Afvikling af hele dette Importreguleringssystem. Det er prøvet, og det har ikke bestaaet sin Prøve, og der ligger for Resten i dette noget næsten symbolsk til Belæring om Statsreguleringens Evne, eller rettere Evneløshed, som regulerende Faktor over for Erhvervslevet. Det er meget godt, at Systemet er prøvet og Uduelighedsbeviset fremskaffet, men jeg tror, det er bedst at standse her. Der er sket Skade nok, og jo længere Tid der gaar, des sværere bliver det at afvikle, fordi vort Erhvervsliv indretter sig mere og mere i Ly af de kunstige prismæssige Forskydninger og kapitaliseres, og jo længere derfor Importreguleringen bestaar, des mere gaar der i Løbet, naar omsider Afviklingen alligevel skal finde Sted.

Derfor tillader jeg mig at anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for vort Forslag til en ny Affattelse af Loven, som kun giver Handelsministeren Bemyndigelse til fremdeles at fritage Danmarks Nationalbank for at indløse Sedlerne og at fastsætte de Vilkaar for Banken, som maa følge af denne Fritagelse m. v., og som endelig i § 3 bemyndiger Ministeren til at træffe Foranstaltninger til over for Importørerne at sikre, at disse indfører de Varer fra forskellige Lande, som tidligere

indgaaede Aftaler om et vist Varebytte fra Land til Land overenskomstmæssigt forpligter til at indføre. Men Handelsministeren kan ikke efter vort Forslag hverken begrænse Importen mængdemæssigt eller give nogen Importør en Præferencstilling. Dette er, hvad vi anser for nødvendigt, og vi mener, det er nødvendigt, at det ogsaa bliver gjort hurtigst muligt.

Formanden: Under Forhandlingerne er der omdelt et Underændringsforslag til Underændringsforslag Nr. 3 uden for Betænkningen. Dette sidst fremkomne Ændringsforslag er stillet af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det kan kun med Tingets Samtykke indgaa i Forhandlingen og Afstemningen, men hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var saaledes uden for Betænkningen stillet følgende

Underændringsforslag til Underændringsforslag Nr. 3 uden for Betænkningen til Ændringsforslag Nr. 1:

Af *Aksel Larsen*:

Efter „Indførelstilladelser“ indføjjes nyt Afsnit, saalydende:

„Ved „Ejeren“ forstaas samtlige Producenter, Arbejdere, erhvervsdrivende og Institutioner samt andre, der paa nogen Maade har medvirket ved Fremstillingen, Forædlingen eller Transporten af Eksportproduktet. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til i Forbindelse med Rigsdagens Valutaudvalg at fastsætte nærmere Regler for Skabelsen af det Organ eller de Organer, hvorigennem de paagældendes Andel i Dispositionsretten skal udøves, saaledes at der saa vidt muligt sikres dem Indflydelse i Forhold til deres Antal og deres Andel i Eksportværdien.“

Aksel Larsen: Jeg fik som Tingets øvrige Medlemmer ved Mødets Slutning i Fredags den Oplysning, at Udvalget angaaende Valutaloven havde afgivet Betænkning, og at Eksemplarer vilde blive omdelt. Det var mig ikke muligt at faa Betænkningen i trykt Tilstand før Lørdag Eftermiddag, hvilket er forstaaeligt, naar man ser, hvilket omfattende Værk det er. Sidste Halvdel af Betænkningen forelaa endda først til min Raadighed Lørdag Aften. Dette er naturligvis Tid nok, til at man kan